

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Folketingsmændene for Ribe Amts 4de Valgkreds (S. Rasmussen) og for Vejle Amts 2den Valgkreds (Henriksen) forelægge Forslag til Lov om Forlængelse af Kolding-Egtved Jærnbane til Grindsted.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(S. Rasmussen): Forslaget om Kolding-Egtvedbanens Forlængelse til Grindsted, som jeg i Forening med det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Henriksen) herved har den Ære at forelægge for det høje Ting, er for saa vidt en gammel Befendt, som det var fremme i forrige Samling. Saa vidt mig bekendt, er der ikke, siden Folketinget i April Maaned sendte Forslaget til Landstinget, fremkommet noget, som kunde begrunde, at Folketinget nu fulde eller vilde indtage en anden Stilling, til dette Forslag, end det gjorde i Fjor. Jeg finder derfor ingen Anledning til nu ved Forelæggelsen at omtale Forslaget nærmere, men skal blot anbefale det til den samme velvillige Behandling, som det fik, da det sidst forelaa for Folketinget. Nu have vi jo Tiden for os, hvad vi ikke havde saa godt i April Maaned. Jeg tror, at Forslaget i Virkeligheden vil kunne staa for enhver Kritik, og med denne Tro anbefaler jeg det nu til velvillig Behandling og haaber, at vi ville naa det samme Resultat, som vi naaede i sidste Samling, nemlig at saa Forslaget færdigt til at gaa til Landstinget, og saa se, om det bedre kan føres igennem Rigsdagen i denne Samling. Dermed være Forslaget anbefalet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Folketingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) m. fl. forelægger Forslag til Lov om Tillæg til Tyndelov af 10de Maj 1854.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Zahle): Paa ærede Medforslagsstilleres og egne Begne skal jeg tillade mig at ledsage Forelæggelsen af dette Lovforslag med et Par orienterende Bemærkninger. Den første er den, at det, vi ville med dette Tillæg til Tyndeloven, er ikke en Revision deraf, og jeg vil haabe, at dette lille Lovforslag ikke skal give Anledning til, at man tager en saadan Revision op, ikke fordi jeg ikke anser en saadan for ønskelig, men fordi jeg tror,

at den vil være uigennemførlig i denne Samling. Det, vi ønske, er kun at raade Lov paa et Ende, vi som praktiske Forretningsmænd have faaet Djet op for, nemlig det, at Prioritetshaverne i Landejendomme kunne komme og gøre Udlæg, tage Gaarden med Tilbehør af Besætning og Inventarium og Afgrøde i utærsket Sæd og Hø samt Gødning og Straa, kort sagt tage alt fra en Mand, saa at der ikke en Gang bliver saa meget tilbage, at Tyndet kan faa sin Løn. Det er dette, vi søge at raade Lov paa, idet vi foreslaa, at Tyndelønnen skal gaa foran det Underpant, som er udvidet ved Forordningen af 28de Juli 1841, § 3, og Konkursloven § 153 til ved Landejendomme at omfatte mere end den faste Ejendomme alene. Herved er nemlig Forholdet forrykket saaledes, at imedens i Almindelighed Tyndeløn gaar forud for Underpant i Løsøre, er det her paa Grund af, at dette Underpant i Løsøre bliver inddraget under Underpant i fast Ejendom, saaledes, at Tyndelønnen kommer til at vige ogsaa for Underpant i dette Løsøre. Dog have vi ikke indskrænket Lovforslaget til alene at omfatte det Tilfælde, hvor denne Regel er anvendt, men ogsaa de Tilfælde, hvor den kunde anvendes, ere medtagne, idet Vansteligheder ogsaa her kunne opstaa, hvad jeg ved 1ste Behandling skal tillade mig nærmere at paavise. Det er sket flere Gange, at Tyndet ved denne beklagelige Fremgangsmaade er blevet narret for sin Løn, og dette er ikke alene, hvad der straks springer i Øjnene, uheldigt for Tyndet, men ogsaa for Prioritetshaveren. Tyndet har været med til at bevare Pantet for ham, og humane Grunde tale derfor for, at han viger for Tyndelønnen, men ogsaa praktiske Grunde tale derfor, thi det er for Pantshaveren af Bigtighed, at Tyndet bliver ved Gaarden, naar Vansteligheder opstaa for Gaardens Gjer, saaledes at Bedriften ikke standses derved, at Tyndet af Frygt for ikke at kunne faa sin Løn forlader sin Tjeneste. Pantshaveren er godt tjent med, at Tyndet føler sig tryk og sikker paa sin Løn og derfor bliver paa Gaarden, saaledes at dens Drift ikke forstyrres, naar Ejeren er kommen i vanstelige økonomiske Forhold. Jeg tror derfor, at man baade af humane og rent praktiske Grunde vil kunne forsvare at gennemføre denne lille Ændring, som her foreslaas, i Tyndeloven. At det er en praktisk Ændring, har jeg yderligere faaet Bekræftelse paa i Dag, idet flere ærede Medlemmer af dette Ting ere komne hen til mig og have sagt: Jeg ser, at De har foreslaaet nogle Ændringer i Tyndeloven, kunde De saa ikke tage den Bestemmelse med, og